

ת"פ 51091/10/13 - מדינת ישראל נגד ז א

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 51091-10-13 מדינת ישראל נ' א
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופט אביטל חן
מאשימה	מדינת ישראל
נגד	
נאשמים	ז א

החלטה

בפני בקשה מקדמית לביטול כתב האישום בטענת הגנה מן הצדק.

כתב האישום מייחס לנאשם עבירה של איומים ועבירה של תקיפת בן זוג, לפי סעיף 382 (ב) לחוק העונשין, אשר ננקטו כלפי בת זוגו של הנאשם (להלן: "**המתלוננת**").

על פי הטענה, דחף הנאשם את המתלוננת ושפך עליה אקונומיקה. בסמוך לכך איים הנאשם על המתלוננת באמרו כי אם תפעל להרחקתו מהבית, ישחט אותה ובנה יישאר יתום.

אדון בטענות המשיב, לפי סדר הופעתן:

1. מחדל חקירה: העדר ראיה מרכזית

לענין הטענה לפיה איבדה משטרת ישראל מהראיה המרכזית בתיק, היא החולצה שלבשה המתלוננת בעת האירוע, עליה, לפי הנטען התיז הנאשם אקונומיקה. ייתכן שמדובר בראיה עיקרית, כטענת הסנגור, אם עדיין לא יחידה, ואין לומר בשלב מקדמי זה כי בלעדי החולצה התוצאה היחידה המתבקשת היא ביטולו של כתב האישום.

עוד יצוין כי ענין התזת האקונומיקה הינו רכיב אחד מעובדות כתב האישום, ומלבדו מיוחסת לנאשם תקיפה באמצעות דחיפת המתלוננת וכן עבירה של איומים.

עיינתי בפסיקה אליה הפנה המשיב, וגם לאחר שבחנתי את נסיבות המקרה שבפני, באתי למסקנה כי יש לבחון את אשמו של הנאשם בראייה רחבה של כלל הראיות בתיק ואין לומר כי מדובר במחדל חקירה היורד לשורש העניין והמחייב

את ביטולו של כתב האישום.

2. אי חוקיות התקנה השוללת שימוע מנאשם בעבירה של תקיפת בן משפחה -

למבקש מיוחסת עבירה של תקיפת בן זוג, לגביה לא חלה חובת שימוע על אף שמדובר בעבירה מסוג פשע, וזאת מכוח סעיפים 60 א(א) ו-60 א(ט) לחסד"פ:

יידוע על

60 א. (א) רשות התביעה שאליה הועבר חומר חקירה הנוגע לעבירת פשע תשלח לחשוד הודעה על כך לפי הכתובת הידועה לה, אלא אם כן החליט פרקליט מחוז או ראש יחידת התביעות, לפי הענין, כי קיימת מניעה לכך.

....

(ט) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי לקבוע סוגי פשעים שלגביהם לא יחולו הוראות סעיף קטן (א).

תקנה 1 לתקנות סדר הדין הפלילי (קביעת סוגי פשעים שלגביהם לא תחול חובת היידוע לפי סעיף 60 א(א) לחוק), התשס"ה-2005, קובעת:

"1. הוראות סעיף 60 א(א) לחוק, לא יחולו על -

(1) סוגי הפשעים המפורטים להלן לפי הסעיפים שבחוק העונשין, התשל"ז-1977, המצוינים לצדם:

(א) תקיפה כלפי בן משפחה לפי סעיף 382(ב);

"...

עיינתי בנימוקיו של הסנגור. התקנות מחריגות מקרים של אלימות במשפחה לענין זכותו של אדם לשימוע טרם הוגש נגדו כתב אישום. הרציונל העומד מאחורי התקנות מקובל עלי ואני יכול להבינו שכן עבירות התקיפה כלפי בן משפחה נתפסות כבעלת חומרה יתרה ויוצרות לעיתים קרובות סיכון משמעותי כלפי הקורבנות, משום שאלו דרים במרבית המקרים תחת קורת גג אחת עם התוקף.

בנסיבות הענין ולאחר בחינת טענותיו של הסנגור אני סבור כי אין מדובר בתקנה לא חוקית .

3. ביטול כתב האישום בשל אכיפה בררנית

טוען ב"כ המבקש כי המבקשת נוהגת איפה ואיפה שעה שבמקרים רבים מעניקה זכות שימוע גם בעבירות אלימות במשפחה, ובכלל זה כאשר מדובר בשוטרים החשודים בעבירות מסוג זה.

הסנגור מפנה לשתי החלטות בהן ניתנה זכות שימוע לאשמים בעבירות אלימות במשפחה.

החלטה בת"פ **39561-09-12 (שלום תל אביב) ואלרי דיאצ'נקו נ' מדינת ישראל** (מיום 18/7/13) אשר עסקה בבקשת הנאשם למחוק כתב אישום שייחס לו ריבוי עבירות של תקיפה בנסיבות מחמירות כלפי קטין בטענה כי הודעות היידוע נשלחו לכתובות בהן לא התגורר הנאשם.

בהחלטה זו צוין: "לעניין חובת היידוע, עסקינן בעבירות שאין לגביהן כלל חובת יידוע, לאחר שעבירות תקיפה של בן משפחה הוחרגו על פי חוק מן העבירות שיש בהן חובת יידוע וזכות שמוע (סעיף 60א(ט) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982). תקנות סדר הדין הפלילי (קביעת סוגי פשעים שלגביהם לא תחול חובת היידוע לפי סעיף 60א(א) לחוק), תשס"ה - 2005, מחריגות בסעיף 1(1)(א) עבירה של תקיפת בן משפחה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, ובעבירה זו מואשם הנאשם שלפניי. משכך, לא היה מקום לטעון להפרת חובת יידוע...

הגם שלא קיימת חובת יידוע מצאה המאשימה להעניק לנאשם את האפשרות לעתור לשימוע טרם הגשת כתב האישום, ושלחה את ההודעה בנדון לשתי כתובות שהיו בידיעתה. " (הדגשה שלי-א.ח.)

החלטה נוספת אליה מפנה הסנגור ניתנה בתיק פ4261/07 (שלום-ירושלים) מדינת ישראל נ' שמעון מזרחי.

בדיון שהתקיים ביום 9/3/14 שב הסנגור והעלה את טענתו בדבר אכיפה בררנית ובתום הדיון ניתנה לצדדים האפשרות להגיש אסמכתאות בעניין.

ביום 1/5/14 הגיש הסנגור אסמכתאות בדבר טענותיו ואילו התביעה לא הגישה דבר בענין אלא ביקשה לקבוע את התיק לדיון.

נוכח הטענות שהעלה הסנגור בכתבי טענותיו מיום 1/5/14, נדרשה ביום 20/5/14 תגובת התביעה, אך זו לא הוגשה.

ביום 14/9/14 יצאה הודעה נוספת לפיה על התביעה להגיש תגובתה לא יאוחר מיום 1/10/14 ורק ביום 3/11/14 הוגשה תגובת התביעה לתיק בית המשפט.

גם בתגובה אחרונה זו של התביעה, מיום 3/11/14 אין למצוא התייחסות לטענת הנאשם בדבר אכיפה בררנית.

נתתי דעתי לטענת הנאשם כי המתלוננת הגישה תלונתה נגד הנאשם רק לאחר שזומנה לחקירה בתלונה שהגיש האחרון נגדה, לגיליון התלונות שהוגש על ידי הסנגור ממנו עולה כי המתלוננת הגישה למשטרה 11 תלונות בגין עבירות אלימות ועבירות נוספות ולכך שלאחרונה הוגש נגד המתלוננת כתב אישום בגין עבירות אלימות ותקיפה סתם, שהופנו כנגד הנאשם.

בנסיבות העניין, נוכח הפסיקה אליה הפנה הנאשם ובהעדר תגובה מצד התביעה כאמור, מצאתי כי יש להורות על ביטול כתב האישום נגד הנאשם.

מזכירות תשלח ההחלטה לצדדים.

ניתנה היום, כ"ט טבת תשע"ה, 20 ינואר 2015, בהעדר הצדדים.